

РЕШЕНИЕ

№ 9866

гр. София, 25.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3810** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на З. А. А., гражданин на С. срещу Решение № РПЗТ -22/27.03.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45б от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Жалбоподателят твърди, че заповедта в издадена в противоречие с материалния закон. Конкретно сочи, че в заповедта се съдържа изрично волеизявление, че не принадлежи към уязвима група, което обстоятелство е невярно. Към датата на издаване на административния акт 27.03.24г. е бил непълнолетен, на 17 години и се е намирал на територията на Република България без да е придружен от пълнолетно лице, което да отговаря за него по правилата на закон или обичай.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. В., поддържа жалбата и

направените в нея твърдения, че е на 17 години. Заявява, че ще навърши 18 години на 30.03.2025г.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорената заповед.

СГП не изразява становище.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба от 27.03.24г. чужденецът З. А. А. е поискал предоставяне на международна закрила. Същият е роден, според данните по преписката на 31.03.2006г., гражданин е на С. и е регистриран в РПЦ - С., ПМЗ - В.. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л. 25). На лист 30 от делото се намира писмо от ВПД Директора на РДГП Драгоман, според което на 25.03.24г. служители на РДГП Драгоман в района на 13км на автомагистрала „Европа“, в землището на [населено място] са спрели лек автомобил, управляван от български гражданин. При извършената полицейска проверка са установени 4 лица без документи за самоличност, мъже, определящи се за граждани на С. и отговарящи на профила „нелегален мигрант“. При привеждането на лицата в РДГП – Драгоман в присъствието на преводач, едно от лицата се представя като З. А. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С.. Същата дата на раждане е посочена и на молбата от сирийския гражданин, с която е поискал от Държавната агенция за бежанците предоставянето на статут, находяща се на лист 32 от делото.

В съдебно заседание жалбоподателят представя извлечение от сирийския граждански регистър с превод на български, където е посочена дата на раждане - 30.03.2007г. Името на лицето обаче е различно: З. Е., фамилия А..

С Решение № РПЗТ-22/27.03.24г. жалбоподателят З. А. А. е настанен в помещение от затворен тип, до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Мотивите на административния орган са, че чужденецът не е представил документи за самоличност на българските власти, чрез които да бъде установена неговата

самоличност, поради което са налице предпоставките на чл.45б, ал.1, т.1 от ЗУБ, с цел установяване или проверка на неговата самоличност и националност. Административният орган е приел, че лицето не принадлежи към уязвима група и е пълнолетно.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. 45в, ал. 5 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 45б, ал.1, т.1 от ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип:

1. за установяване или проверка на неговата самоличност или националност;

Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група (чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 ЗУБ).

Процесното Решение № РПЗТ-22/27.03.2024 г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ и изпълнява изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 ЗУБ. Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му. Председателят на ДАБ правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 1 ЗУБ, тъй като: чужденецът е влязъл нелегално в РБ; бил е задържан на РДГП – Драгоман и не е представил документ за самоличност; заявил е по време на задържането дата на раждане 01.01.1994г., от което следва, че не е влязъл на територията на РБългария като непридружен непълнолетен, следователно не принадлежи към уязвима група.

Предвид наличните противоречиви данни по отношение датата на раждане на чужденеца, съдът намира, че неговата самоличност не може точно и категорично да бъде установена. Същият е роден, според попълнената декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ на 31.03.2006г., пред служителите на РДГП – Драгоман и при подаване на молбата до ДАБ се е представил за [дата на раждане], а в съдебно заседание изрично заявява, че на 30.03.2025г. ще навърши 18 години, следователно датата му на раждане

трябва да е 30.03.2007г. Същата дата е записана и в представения в съдебно заседание документ от Сирийския граждански регистър, но името на лицето, вписано в извлечението е различно - З. Е., т.е. самоличността му - име и дата на раждане не могат да бъдат установени не само към датата на настаняване в помещение от затворен тип 27.03.24г., но и към момента на приключване на устните състезания по делото.

С цел изчерпателност, съдът обръща внимание, че доказателствата по делото не дават основание да се счита, че по отношение на З. А. А. би могло да се приложи друга, по-лека принудителна мярка - чужденецът не притежава парични средства за издръжка, не посочва адрес за живеене в страната, не е постъпила декларация с нотариално заверен подпис от български гражданин за осигуряване на жилище и финансова подкрепа на жалбоподателя по време на престоя му в България, няма семейство или близки в България, които да му помагат.

Воден от горното и на основание чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. А. А., гражданин на С. срещу Решение № РПЗТ -22/27.03.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45б от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: